

Zbornik sudske prakse

Predmet C-79/20 P

**Yieh United Steel Corp.
protiv
Europske komisije**

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022.

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2015/1429 – Uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. – Izračun uobičajene vrijednosti – Izračun troška proizvodnje – Gubici u proizvodnji – Odbijanje umanjena za vrijednost recikliranog otpada – Određivanje uobičajene vrijednosti na temelju prodaja istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice – Isključenje prodaja na domaćem tržištu zemlje izvoznice iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti ako se one odnose na proizvode namijenjene izvozu”

1. *Žalba – Razlozi – Pogrešna ocjena činjenica i dokaza – Nedopuštenost – Nadzor Suda nad ocjenom činjenica i dokaza – Isključenje osim u slučaju iskrivljavanja – Razlog koji se odnosi na iskrivljavanje činjenica – Nužnost preciznog navođenja iskrivljenih elemenata i dokazivanja analitičkih pogrešaka koje su dovele do tog iskrivljavanja – Iskrivljavanje koje očito proizlazi iz sadržaja spisa*
(čl. 256. st. 1. drugi podst. UFEU-a; Statut Suda, čl. 58. st. 1.)
(t. 52.-54., 60., 84., 85.)
2. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Izbor metode izračuna – Diskrecijska ovlast institucija – Sudski nadzor – Doseg – Granice*
(Uredba Vijeća br. 1225/2009)
(t. 55.-58., 61.)
3. *Žalba – Razlozi – Potreba jasno određene kritike stajališta iz argumentacije Općeg suda*
(čl. 256. UFEU-a; Statut Suda, čl. 58. prvi st.; Poslovnik Suda, čl. 168. st. 1. t. (d) i čl. 169. st. 2.)
(t. 76.-78.)

4. *Pravo Europske unije – Tumačenje – Višejezični tekstovi – Ujednačeno tumačenje – Odstupanja između različitih jezičnih verzija – Uzimanje u obzir opće strukture i svrhe predmetnog propisa*
(Uredba Vijeća br. 1225/2009, čl. 2. st. 2.)

(t. 99.)

5. *Pravo Europske unije – Tumačenje – Metode – Tumačenje s obzirom na međunarodne sporazume koje je sklopila Unija – Tumačenje Uredbe br. 1225/2009 s obzirom na Antidampinški sporazum GATT-a iz 1994.*
(Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (Antidampinški sporazum iz 1994.); Uredba Vijeća br. 1225/2009, čl. 2. st. 2.)

(t. 101.,102.)

6. *Zajednička trgovinska politika – Zaštita od dampainga – Dampinška marža – Određivanje uobičajene vrijednosti – Cijena primijenjena u uobičajenom tijeku trgovine – Cijena istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice – Pojam ‚za potrošnju‘ – Istovrsni proizvod prodan na domaćem tržištu zemlje izvoznice, zatim namijenjen izvozu – Isključenost – Uvjet – Postojanje objektivnog čimbenika povezanosti između prodaje istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu i konačnog odredišta proizvoda – Teret dokazivanja koji snosi Komisija – Stvarno znanje prodavatelja o konačnom odredištu dotičnog proizvoda – Irelevantnost*
(Uredba Vijeća br. 1225/2009, čl. 2. st. 1. i 2.)

(t. 103.-144.)

Kratak prikaz

Europska komisija je povodom pritužbe koju je podnio Eurofer, Europsko udruženje za čelik, a nakon provedbe ispitnog postupka, donijela Provedbenu uredbu 2015/1429¹ (u daljnjem tekstu: sporna uredba) o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (u daljnjem tekstu: predmetni proizvod).

Yieh United Steel Corp. (u daljnjem tekstu: tužitelj), društvo sa sjedištem u Tajvanu, koje posluje, među ostalim, u proizvodnji i distribuciji predmetnog proizvoda, pokrenulo je postupak pred Općim sudom radi poništenja sporne uredbe u dijelu u kojem se odnosi na njega. Pozvalo se, među ostalim, na povredu članka 2. stavka 2. Osnovne odredbe², na temelju koje se „uobičajena vrijednost” proizvoda na koje se odnosi antidampinška pristojba obično određuje na temelju prodaje istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice. U tom je pogledu tužitelj osporavao, među ostalim, Komisijino odbijanje da u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti uzme u obzir određene prodaje predmetnog proizvoda njegovom

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1429 od 26. kolovoza 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 224, str. 10.).

² Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11, svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.)

nezavisnom kupcu u zemlji izvoznici (u daljnjem tekstu: predmetne prodaje), samo zato što je taj klijent izvezio dotični proizvod nakon tih prodaja, iako Komisija nije dokazala da je namjera tužitelja bila da taj proizvod ne bude za domaću potrošnju.

Presudom od 3. prosinca 2019.³ (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) Opći je sud odbio tužiteljevu tužbu presudivši, među ostalim, da Komisija smije odbiti uzeti u obzir predmetne prodaje u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti, neovisno o tome je li proizvođač izvoznik u trenutku sklapanja tih prodaja imao bilo kakvo znanje o izvozu predmetnih proizvoda, ako raspoláže objektivnim dokazima koji potvrđuju da su te prodaje zapravo izvozne prodaje.

Sud je presudom donesenom povodom žalbe potvrdio presudu Općeg suda, pri čemu je pružio pojašnjenja u pogledu izraza „za potrošnju”, upotrijebljenog u članku 2. stavku 2. Osnovne uredbe.

Ocjena Suda

Sud je najprije podsjetio na to da se, u skladu s člankom 2. stavcima 1. i 2. Osnovne uredbe, u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti ne uzimaju u obzir domaće prodaje u zemlji izvoznici ako proizvodi na koje se ta prodaja odnosi nisu za potrošnju na tom tržištu, nego imaju drugu namjenu, poput njihova izvoza.

Stoga je prešao na razmatranje pitanja podrazumijeva li izraz „za potrošnju” u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe postojanje subjektivnog elementa, konkretnije namjere ili stvarnog znanja prodavača o konačnom odredištu dotičnog proizvoda.

U tom je pogledu Sud potvrdio pristup Općeg suda koji se oslanja, među ostalim, na tekst, kontekst i svrhu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, na temelju kojeg se ne može prihvatiti čisto subjektivno tumačenje pojma „prodaja istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju”. S tim u vezi Sud je objasnio da bi čisto „objektivno” tumačenje navedenog pojma, kako ga je primijenio Opći sud, podrazumijevalo da je puki dokaz da je subjekt sa sredine ili kraja distribucijskog lanca izvezao proizvode na koje se odnosi prvotna prodaja dovoljan da bi Komisija mogla smatrati da su ti proizvodi, u trenutku njihove prvotne prodaje, bili „za” izvoz i da ih se stoga mora isključiti iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti.

Međutim, prema mišljenju Suda, takvo čisto objektivno tumačenje nije u skladu s načelima predvidljivosti i pravne sigurnosti jer bi se njime Komisiji omogućilo da nametne antidampinške pristojbe neovisno o politici cijena proizvođača izvoznika i obvezalo bi ga da odgovara za marketinške politike svojih nezavisnih klijenata, koje načelno ne može kontrolirati.

U tom pogledu, kako bi se, među ostalim, zajamčilo poštovanje navedenih načela, Komisija smije domaću prodaju isključiti iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti samo ako utvrdi postojanje objektivnog čimbenika povezanosti između te prodaje i odredišta dotičnog proizvoda, koje ne podrazumijeva domaću potrošnju. Iz toga slijedi da Komisija mora dokazati da iz objektivnih okolnosti koje obilježavaju navedenu prodaju, među kojima je, kao prvo, cijena, proizlazi da proizvodi koji su predmet navedene prodaje nisu za domaću potrošnju, nego da imaju drukčiju namjenu, poput izvoza.

³ Presuda od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija (T-607/15, EU:T:2019:831)

Naime, ako Komisija utvrdi postojanje takvih okolnosti povezanih s prvotnom prodajom, može se smatrati da je predmetni proizvođač izvoznik u trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji razumno trebao znati da je konačno odredište predmetnog proizvoda najvjerojatnije izvoz, a ne potrošnja na domaćem tržištu zemlje izvoznice.

U ovom slučaju Sud ističe da je na dio tužiteljevih domaćih prodaja bio primijenjen sustav izvoznog rabata, što čini objektivnu okolnost koja obilježava te prodaje, a koja se odnosi na njihovu cijenu. Isto tako, uzimajući u obzir i činjenicu da se tužitelj najveći klijent uglavnom bavio izvozom dotičnog proizvoda i da se tužiteljeva prodaja tom klijentu u pravilu odnosila na proizvode za izvoz, a ne za domaću potrošnju, tužitelj je u trenutku sklapanja predmetne prodaje trebao razumno znati za konačno odredište dotičnog proizvoda, odnosno da je to najvjerojatnije izvoz.

Slijedom navedenog, Sud je ocijenio da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da je Komisija mogla zakonito i bez počinjenja očite pogreške u ocjeni isključiti predmetne prodaje iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti, primjenom članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe.